

ГЛАВА ТРЕТЯ.

За молитвъ-тъ.

§ 144. Свърска-та на молитвъ-тъ съ надѣждж-тъ.

Молитва-та има тѣснѣ свърска съ Христіанскѣ-тъ надеждж. Понятіе-то за молитвъ-тъ и нейни-тъ видове.

Три главни опредѣленія ся срѣщатъ на молитвъ-тъ у Отцы-тъ на църквъ-тъ: едни говорятъ, че молитва-та е възносяніе душѣ-тъ къмъ Бога (Св. Дамаскинъ); б) други ѣхъ наричатъ обръщаніе, бесѣдѣ, разговоръ на душѣ-тъ съ Бога (Григорій Нисскій, Ефремъ, Златоустъ); в) а трети говорятъ, че молитва-та е внѣтрешно съединеніе душѣ-тъ съ Бога. Тия различни понятія за молитвъ-тъ можатъ да ся съединѣтъ въ едно. Ные ся възвышавами чрѣвъ молитвъ-тъ, за да бы ся приближили при престола на Господа, кога-то ся приближимъ при престола на благодать-тъ, разговарямы ся съ Бога; тоя разговоръ е и внѣтрешно съединеніе душѣ-тъ съ Бога. По такъвъ начинъ молитва-та е благоговѣна-та разговоръ на чловѣка съ Бога, пли изливаніе-то душѣ-тъ на чловѣка предъ Бога, изражаемо въ думы и приличны тѣлесны дѣйствія.

Христіанинъ-тъ, кога-то възноси ума и срдце-то си къмъ Бога, длѣжи да Го прославлява за Божественны-тъ Му свършенства, да Го благодари за благодѣанія-та и да Го моли за свои-тъ нужды. Спорѣде това три сѣ главны-тъ видове на молитвъ-тъ: славословіе, благодареніе и прошеніе. И нѣма нужда за раздѣжданіе всякой особно отъ видове-тъ на молитвъ-тъ; зачто-то ся прилага къмъ вси-къ-тъ общо ученіе.

§ 145. Образецъ отъ молитвъ-тъ.

Господъ нашъ Іисусъ Христосъ въ время-то на земный животъ преподавъ на ученицы-тъ Си образецъ на молитвъ, кои-то просили да ги научи да ся молятъ (мат. 6 9—13; лук. 11. 1—4). И тая молитва ся нарича Господня. Св. Кипріянь ѣхъ нарича съкращеніе на Евангеліе-то, — и въ неѣхъ ся заключава вси-чко, что съставлява същественнѣ-тъ принадлежность на Христіанскѣ-тъ молитвъ. Молитвъ-тъ Господня е душа-та на всякѣ молитвъ, — спорѣде това тя ся употреблява съвсемъ часто въ църквъ-тъ; вси-чки други молитви Църковни сѣ раскрытіе-то и привмѣненіе-то нейно къмъ различни-тъ случаи и отношенія на чловѣка. Нѣма ни една молитва, коя-то бы была така възвышена и така съединяла чловѣцы-тъ помежду имъ, както молитва-та Господня. Изяненіе-то на тѣхъ молитвъ ся находи въ Прав. Испов. и въ Простран. катихизисъ.

§ 146. Молитви-тъ църковни.

Както Господъ преподавъ образца отъ молитвъ на свои-тъ ученицы, така Православна-та църква предлага опредѣленны молитвы за употребяваніе въружщы-тъ при общественно Богослуженіе и при